

W

BOŻENA SACHARCZUK

(o)

t

o

c

z

ø

n

i

u

w(o)toczeniu
in/on turning (surroundings)

Bożena Sacharczuk

Wrocław 2021

*...odwołując się do teorii Philipe`a Starcka,
przychylam się do twierdzenia,
że warto tworzyć takie rzeczy, które przydają życiu poezji...*

*...referring to the theory of Philipe Starck,
I'm inclined to say,
that it is worth creating things that make life more poetic...*

Bożena Sacharczuk

Wstęp

Publikacja ta stanowi zapis moich dwóch projektów artystycznych *La Vita* i *w(o)toczeniu*. Pierwszy z nich, *La Vita*, powstał w 2020 roku, a realizowany był we współpracy z Fine Art Gallery w Uroczysku Siedmiu Stawów w Goli Dzierżoniowskiej. Niestety, ze względu na ograniczenia spowodowane pandemią upubliczniony był głównie za pośrednictwem mediów społecznościowych w trybie online, w czerwcu tego samego roku. Drugi projekt *w(o)toczeniu* dotarł do publiczności po długiej przerwie spowodowanej lockdownem. Jego premiera odbyła się 18 września 2021 roku w ramach wydarzenia FLOWLAND w Tarczynie przygotowanego we współpracy z Fine Art Gallery.

Dwa, wydawałoby się, odrębne działania artystyczne w obliczu zdarzeń, jakich wszyscy doświadczyliśmy w ostatnim okresie, zbudowały swego rodzaju sekwencję realizacji, sytuując moje działania w nowym kontekście, budując inną perspektywę znaczeń, których wcześniej nie byłam w stanie dostrzec.

Kolekcja *La Vita* w swoich pierwotnych założeniach miała stanowić rodzaj manifestu dotyczącego natury i naszego jestestwa. Odwieczny porządek jest zamknięty w nieprzerwanym cyklu zdarzeń, w którym po zimie nastaje wiosna, a wszystko budzi się i odradza z nadzieją, nową energią oraz mocą tworzenia. Gdzie, jeśli nie pośród wiosennej, odradzającej się natury, doświadczać najpełniej istoty tego zjawiska? Stąd też przestrzeń starego sadu w Uroczysku Siedmiu Stawów, który po latach zapomnienia został przywrócony do życia, stał się idealną scenerią dla artystycznej opowieści o istocie istnienia. Prace z kolekcji *La Vita*, nawiązując w sposób wielowymiarowy do form, treści i procesów życiowych, mają potęgować wrażenie harmonii, naszej synergii z naturą dającej nam poczucie sensu i radości.

Projekt *w(o)toczeniu* stał się natomiast rodzajem interwencji artystycznej nawiązującej do historii Domu nr 13 w Tarczynie. Stanowiąc wizualne przedstawienie pamięci przeszłości, historii życia, codziennych czynności naszych przodków, projekt ten zbudował jednocześnie ponadczasową opowieść o człowieku i jego miejscu w świecie. Z perspektywy doświadczonego niedawno lockdownu, wyzwania wymuszonej izolacji od innych ludzi, dotychczasowego sposobu życia i funkcjonowania, ta narracja o historii pewnego domostwa stała się zadziwiająco aktualną przypowieścią dotyczącą kondycji naszego istnienia.

Obie zrealizowane kolekcje obiektów ceramicznych poświęcone zostały emocjom, które towarzyszą człowiekowi na jego życiowej drodze. W obecnej rzeczywistości, w czasach, w których przyszło nam się zmierzyć z niewidzialnym zagrożeniem, te emocje i odczucia poddane zostały próbie. Lęk, niemoc, przerażenie, strach, agresja, zwątpienie wymieszane zostały z pilną potrzebą kształtowania nowych wartości, na przemienne budząc to nadzieję, to złość, prowokując przeróżne reakcje. W pewnym sensie doznania te zrewolucjonizowały podstawowe zasady humanizmu. Ten nowy kodeks ludzkich zachowań stał się dla mnie przyczynkiem do prześledzenia drogi życia współczesnego człowieka. Niespodziewanie oba koncepty spłótły się w jedną całość, wieloelementową instalację – environment, rodzaj sytuacji przestrzennej zbudowanej z prac powstałych w różnym okresie, w odmiennym nastawieniu do rzeczywistości.

Opisywane projekty zaprezentowane zostały w tej publikacji w odwrotnej kolejności chronologicznej. W ten sposób ukazują bowiem przemianę emocjonalną, jakiej obecnie doświadczamy, a która uświadamia nam jej znaczenie w kontekście ciągłości i cykliczności życia na Ziemi. Użycie gliny jako tworzywa ma w tym przypadku ścisły związek z symboliką odradzania się, wzrastania, budowania.

Na pierwszym miejscu stawiam sobie jako cel wypracowanie poczucia zgody na nowy porządek świata. Wszystko to, co wokół nas się dzieje, ma swoje uzasadnienie, a w relacji do odwiecznego porządku natury, daje poczucie sensu. Cieszymy się życiem, przyjmując jego trudy, godząc się na istnienie w zgodzie z naturą, a nie ponad jej prawami.

Miejmy nadzieję, że skoro byliśmy, jesteśmy, to i będziemy...

Bożena Sacharczuk, 02.11.2021

w(o)toczeniu

Dom niezamieszkały, dom o historii zapomnianej, dom, za którym pewnie już nikt nie tęskni. Staje się miejscem odnalezionym, poddanym procesowi przemiany, ceremonii przejścia, przygotowanym na nową historię – bo czasem, żeby nadać jej nowy bieg, potrzebny jest artysta.

Wypełniając swoimi pracami dwustuletni budynek, w jednej z najmniejszych dolnośląskich wsi – dzisiaj Tarczyn, w której żyły kolejne pokolenia niemieckich chłopów – Bożena Sacharczuk udało się jej rzeźbami otworzyć to co długo pozostawało zamknięte, ocieplić to co wychłodzone i wprowadzić światło w mrok.

Projekt *w(o)toczeniu* nie był pierwszym, w którym artystka swoimi rzeźbiarskimi pracami z ceramiki odważyła się stworzyć rozbudowaną przestrzenną kompozycję w dialogu z tym, co zastane. Przypomnę na przykład jej wystawę *Konteksty* w Muzeum Narodowym we Wrocławiu w 2014, kiedy Sacharczuk wykorzystała obiekty prezentowane na wystawie stałej, przeciwstawiając im swoje ceramiczne komentarze. Tym razem artystka poszła o krok dalej, przygotowując swój projekt nie w miejscu galleryjnym, muzealnym, tylko w domu Nixdorfów, który zapewne ostatni raz przeszedł remont mniej więcej 150 lat temu. Jej wielowarstwowa i wieloczęściowa ceramiczna kompozycja rzeźbiarska – najtrafniej można ją określić symfonią wielokrotną, podczas której skrajne tempo przeplata się z powolną refleksją – stała się jego dopełnieniem. Sacharczuk niczego nie pominęła, pochłonięta atmosferą domu, jego położeniem i konstrukcją wprowadziła do niego swoje ceramiczne obiekty, nie po to, żeby upiększyć to, co zastane, tylko świadomie pozostawiając niedoskonałości, zabrudzenia i kurz historii.

Rozmowę z przestrzenią domu Nixdorfów artystka rozpoczęła, umieszczając na ścianie wejściowej płaskorzeźby, których forma przypomina akapity tekstu. Zapraszając na swój sposób do wejścia w rzeźbiarską narrację. Snując opowieść o otoczeniu, które samo w sobie mogłoby stać się tłem noweli o przemienным szczęściu i tragedii, o powodzeniach i upadkach, o zmianach zamierzonych i tych, których nikt nie pragnął. Wchodząc w nie, Sacharczuk wprowadziła siłą swojej sztuki zawartą w formach, które zrodziły się nie tylko z potrzeby tworzenia, ale również z inspiracji energią tego miejsca. Narzędzia rolnicze, zamienione w tarcze ochronne i umieszczone jak godła nad wydrążonym w kamieniu stajennym żłobem, były obok stołu z białym obrusem jedynymi dodanymi przedmiotami, które przypominają przeszłą codzienność. W końcowej części aranżacji artystka dostawiła jeszcze stare lustro.

Wracając do stajni. O gospodarczym charakterze tego miejsca świadczyły jeszcze dwa obiekty, które mogłyby być wykorzystane jako pojemniki na wodę, otwarte – chyba jedyne na całej wystawie mocno osadzone w formie sztuki tzw. użytkowej. Sacharczuk nie przegaduje swojej opowieści, oszczędnie, ale mocno akcentuje wybrane pomieszczenia, poddając się ich energii.

Patrząc na ceramiczne obiekty, nie mogę oprzeć się wrażeniu, że tak jak każdy dom powstaje z potrzeby, to również i one powstały z głębokiej konieczności. W każdym z nich widać ślad duktu artystki, siłę ruchu koła garncarskiego, na którym powstają jej prace, moc i koncentrację ciała, które nadało im formę. Sacharczuk wykorzystuje malarskość przestrzeni – bo tak to właśnie odbieram – pozostałości polichromii, nawarstwienie tapet, nierówności podłóg, szczeliny sufitów i prześwity ścian, po czym tworzy z nich nowe obrazy. W jednym z pomieszczeń artystka stawia na półkach niewielkie formy, w innym podkreśla wątlność dachu, podwieszając obiekty, które przypominają krople wody rozpryskujące się na posadzce. Właściwie artystka nie ingeruje bezpośrednio w przestrzeń zastaną, poza jednym wyjątkiem: kiedy domyka zamurowane drzwi przepięknym reliefem, tym samym przekazując go domowi w posiadanie. To moment, który porusza mnie najbardziej: prostotą abstrakcyjnego przekazu i doskonałością wykorzystania formy.

Podobne wrażenie robi na mnie korytarz z trzema obiektami ustawionymi w szeregu jakby maszerowały i pokój z lustrem, w którym to, co widzę, okazuje się nie być jednakie z rzeczywistością. To są moje osobiste punkty kulminacji, choć zapewne nie jedyne, bo jest przecież jeszcze ozdobiona złotem dwumetrowa kolumna, którą artystka ustawiła centralnie w reprezentacyjnym pomieszczeniu domu Nixdorfów. To rzeźba zaprzeczająca technice, w której została stworzona. Artystka wykorzystując wirtuozersko możliwości techniczne koła garncarskiego, wykreowała obiekt prawie niemożliwy, taneczny w swojej formie, który doskonale wpisuje się w narrację o tym szczególnym miejscu. Trudno nie odnieść wrażenia, że każdy z prezentowanych w Tarczynie obiektów ceramicznych jest unikatową opowieścią o kondycji człowieka, opowieścią łączącą w sobie przeszłość z przyszłością.

Sacharczuk nie jest pierwszą artystką podejmującą temat domu, w którym jego paradygmatyczna niekompletność, procesualność i performatywność przeciwstawione są architektonicznej konstrukcji. Przypomnę chociażby *HAUS u r* Georga Schneidera czy *The missing House* Christiana Boltanskiego. W przeciwieństwie do instalacji Sacharczuk, Schneider w *HAUS u r* przemienia zastaną substancję budowlaną, multiplikuje istniejące pomieszczenia, inne izoluje, rozszerza lub zmniejsza, używając architektury do stworzenia obrazu ludzkiej psychiki, zmuszając widza do konfrontacji z własnym ja. Podobnie jak Boltanski, który odkrywa bolesną przeszłość nieistniejącego budynku, egzekwując od widza wypełnienie zaistniałej pustki. Sacharczuk podejmuje temat domu w inny sposób, i mimo że nie ingeruje w zastaną architekturę, to – gdy wchodzi w niego swoją naładowaną energetycznie rzeźbiarską instalacją – dokonuje jego ponownego oswojenia i uczłowieczenia.

*Wróble pod okapem,
Myszy w suficie –
Niebiańska muzyka.
Matsuo Bashō (1644-1695)*

Zacytowane haiku przetłumaczył Czesław Miłosz.

Iwona Dorota Bigos, 11.11.2021

Introduction

This publication records my two artistic projects *La Vita* and *in/on turning (surroundings)*. The former, *La Vita*, appeared in 2020 and was realised in co-operation with the Fine Art Gallery at the hotel called Uroczysko Siedmiu Stawów [*The Sanctuary of Seven Ponds*, translator] in Gola Dzierżoniowska. Unfortunately, due to the pandemic restrictions, the exhibition was mostly only accessible to the public on line through social media in June of that year. The latter project *in/on turning (surroundings)* reached the public after a long break caused by the lockdown. Its première took place on 18 September 2021 within the framework of the FLOWLAND events at Tarczyn, organized in co-operation with the Fine Art Gallery.

The two, seemingly disparate, artistic activities have created a certain type of sequence of realisations in the context of the situation which we have recently been experiencing, situating my activity in a new context and building a new perspective of meanings, which I had failed to notice before.

The *La Vita* collection was originally planned to be a kind of manifesto on nature and the core of our being. Eternal order is closed in a ceaseless cycle of events where winter is succeeded by spring and everything awakens with hope, new energy and power of creating. Where else, if not amidst the springtime awakening nature, can one experience best the essence of this phenomenon? Therefore the space of the old orchard of Uroczysko Siedmiu Stawów – which was restored to life after years of neglect – became an ideal stage for this artistic tale of the essence of existence. The works from the *La Vita* collection make multidimensional references to forms, contents and processes of life, they can compound our sense of harmony, our synergy with nature, which provides us with the sense of purpose and joy.

The *in/on turning (surroundings)* became a kind of artistic intervention, referring to the history of house 13 in the town of Tarczyn. Being a visual representation of the memory of the past, life stories and daily activities of our ancestors, the project simultaneously built a timeless story of Man and his place in the world. From the perspective of the recently enforced lockdown, the challenge of being isolated from other people, the abandoning of our usual lifestyle and functions, this project became a unique narrative on the history of a certain household, became an astonishingly contemporary parable on the condition of our being.

This piercing cold I feel:
my dead wife's comb, in our bedroom
under my heel...
Yosa Buson (1716-1784)

Both of these collections of ceramic objects were devoted to the emotions which accompany Man on his life journey. In the present reality, in the time in which we have to face an invisible threat, these emotions and feelings have been put to the test. Anxiety, helplessness, fright, aggression, and resignation have all been mixed with the urgent need to shape new values, the feelings interchangeably causing our hope or anger and provoking different reactions. In a sense, these experiences revolutionised the basic principles of humanism. This new code of human behaviour became the inspiration for me to scrutinise the path of life of the modern Man. Unexpectedly, both concepts became interwoven into one unit, a multi-element installation – environment, a certain kind of spatial situation, built from my works created in different periods and with a different attitude to reality.

The projects described here are presented in this publication in reverse chronological order; thanks to this, they show the emotional change which we are now experiencing, realising its importance in the context of the continuity and cyclicity of life on Earth. My use of clay as a material is here strictly linked to the symbolism of revival, growth and building.

My primary goal is to develop acceptance of the new world order. Anything that happens around us has its reason and gives us a sense of purpose in relation to the eternal order of nature. Let us enjoy life, accepting its hardships and agreeing to live in harmony with nature, not above its rules.

Let us hope that since we were here, we are here, we will still be...

Bożena Sacharczuk, 02.11.2021

in/on turning (surroundings)

A desolate house, a house with a forgotten history, a house for which probably no-one yearns any longer. It becomes a retrieved place, subjected to a process of change, a ceremony of passage, made ready for a new history – because, sometimes, to re-launch the course of history, you need an artist.

Filling with her art works the space of a more than two hundred year-old building in one of the tiniest villages in Lower Silesia – today the town of Tarczyn, then the property of Kleppelsdorf, where subsequent generations of German peasants lived – Bożena Sacharczuk managed with her sculptures to re-open what had remained locked for a long time, heat what was chilled, and bring light into the darkness.

Her *in/on turning (surroundings)* project was not the first where the artist dared to create an elaborate spatial composition using her ceramic sculptures in a dialogue with what she encountered. Let me recall at least her *Konteksty/ Contexts* exhibition at the National Museum in Wrocław in 2014 where she used specimens from the permanent exhibition there and juxtaposed them with her own ceramic pieces. This time, however, the artist went one step further and mounted her show outside a gallery of museum space in the house of the Nixdorfs which probably underwent renovation as long ago as c. 150 years. Her multi-layered and multi-part ceramic sculptural composition – the most apt label for it would be “multiple symphony” – in which extreme tempo intermingles with slow reflection became the house’s complement. Sacharczuk did not overlook anything; engrossed in the atmosphere of the house, its location and construction, she introduced her ceramic objects into it, not to embellish what existed there, but instead, deliberately leaving some imperfections, dirt and dust of history.

The artist began her dialogue with the space of the Nixdorfs’ house by placing a relief on the entrance wall, the form of the relief being reminiscent of the paragraphs of a text. By spinning a story of the surroundings which themselves might have been the background for a tale of joy and tragedy, success and failure, planned changes and those which nobody wanted, Sacharczuk entered that space. In entering, she brought the power of her own art there, encapsulated in forms which were born not only from the need to create, but also inspired by the energy of that particular place. Specimens of agricultural equipment turned into protective shields, hung like coats of arms over a stable manger carved in stone, were the only elements added to the space – next to a table covered with a white cloth – reminding us of the past everyday life. At the final point of the arrangement, the artist added an old mirror. Coming back to the stable – there were two more objects, which testified to the use of the area as a farm, which might have been used as water containers. They were probably the only pieces in the whole exhibition which were open and strongly rooted in the forms of so called “applied arts”. Sacharczuk does not speak in circles; she tersely but strongly emphasises selected interiors, yielding to their own energy.

When I look at her ceramic objects, I cannot fail to observe that like any house which is created out of need, her objects were made out of deep necessity. Each of them bears traces of the artist's track: the momentum of the potter's wheel on which she made the pieces, the force and concentration of the body which shaped them. Sacharczuk uses the painterly traits of space – this is how I understand the remains of polychromes, overlays of wallpaper, uneven floors, cracks in the ceilings and crevices in walls – and makes new images out of them. In one of the rooms, the artist placed small pieces on shelves, in another she emphasises the feebleness of the roof by hanging objects reminiscent of water drops splashing on the floor. Actually, she does not interfere directly with the space she encountered, save for one case where she closes a bricked-up door with a beautiful relief, thus giving it to the house as a possession. And this is the moment which moves me most: the simplicity of its message and the precision in applying a form.

I felt a similar impact in the hall with three objects arranged like a marching row and a room with a mirror, where the things I see turn out not to be the same as reality. These are my personal climaxes, although, perhaps a two-metre high column, decked with gold which the artist placed centrally in a representative room of the Nixdorf's house should also belong to them. This is a sculpture which defies the technology of its making. The artist used the possibilities of the potter's wheel like a virtuoso and created an almost impossible object dancing in its form, perfectly fitting the narration of this particular place. Similar to any house which has its own individuality, each of her ceramic objects shown at Tarczyn spins a unique story about human condition, joining the past with the future.

Sacharczuk is not the first artist who undertakes the topic of a house in which its paradigmatic incompleteness and processual and performative traits are contrasted with an architectural construction. Let me remember here, say, Georg Schneider's *HAUS u r* or Christian Boltanski's *Missing House*. However, Schneider in his *HAUS u r* acts differently from Sacharczuk in her installations; he changed the encountered building by multiplying existing interiors or isolating others, expanding or shrinking them, thus using architecture to create an image of the human psyche and forcing his viewers to confront their own egos. Schneider, just like Boltanski, reveals the painful past of a non-existent building, demanding the viewer fill in the void. Sacharczuk approaches the topic of the house differently and, despite the fact that she does not interfere with the architecture she encounters, she goes into its space with her energetically charged sculptural installation and re-tames and re-humanises this space.

Sparrows in eves
Mice in ceiling –
Celestial music.
Matsuo Bashō (1644-1695)

The quoted haiku translated by Czesław Miłosz.

Iwona Bigos, 11.11.2021

...codzienne czynności, doprowadzone do maestrii zakorzenionych w tradycji obrzędów (symbolicznych rytuałów) zdają się w tym miejscu przepełnionym przeszłością, wciąż żywe. Ślady istnienia i bytowania ludzi, przywodzą na myśl obrazy z dzieciństwa, pełne naturalności i prostoty bliskiej Naturze. Chłód ziemi pod stopami, ciepło bielonych ścian, o które opieraliśmy się plecami, zapach kromki chleba przypiekanej na blasze pieca kaflowego...

Jakby nic się nie zmieniło – ten dom zdaje się być wciąż zamieszkały. Ileż w nim energii, którą chciałoby się obudzić i odprawić „ceramiczne gusta”...

... daily farmyard rituals mastered to perfection, rooted in customary tradition (symbolic rites) seem to still be alive in this place saturated with the past. Traces of people's existence and being bring images of childhood to mind, full of naturalness and simplicity close to Nature. The coldness of the earth under our feet, the warmth of whitened walls against which we leaned our backs, the aroma of a slice of bread browned on the metal plate of a tiled stove...

As if nothing had changed – this house seems to still be inhabited. Oh, how much energy there is in it which we would like to wake up and do “ceramic wizardry”...

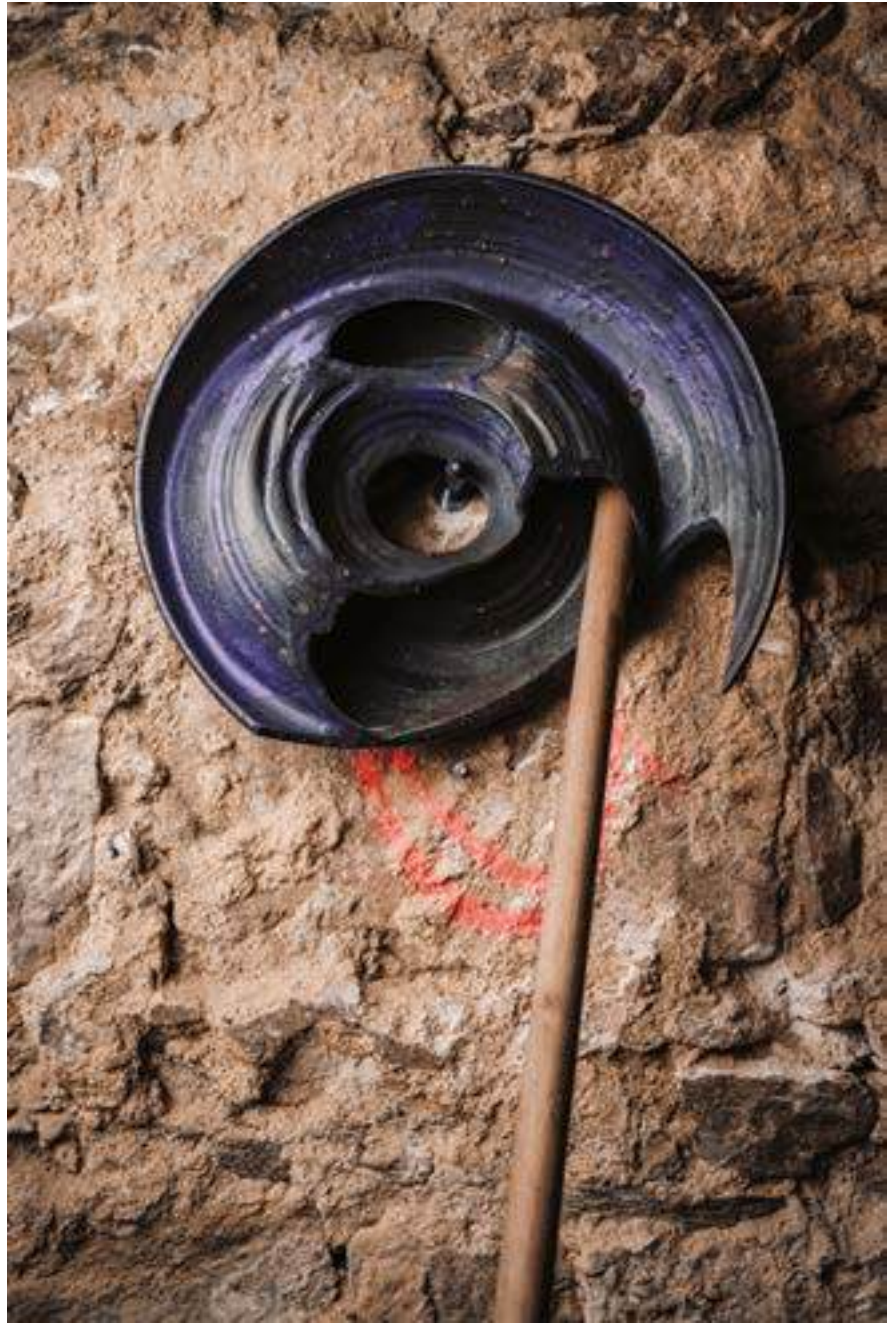

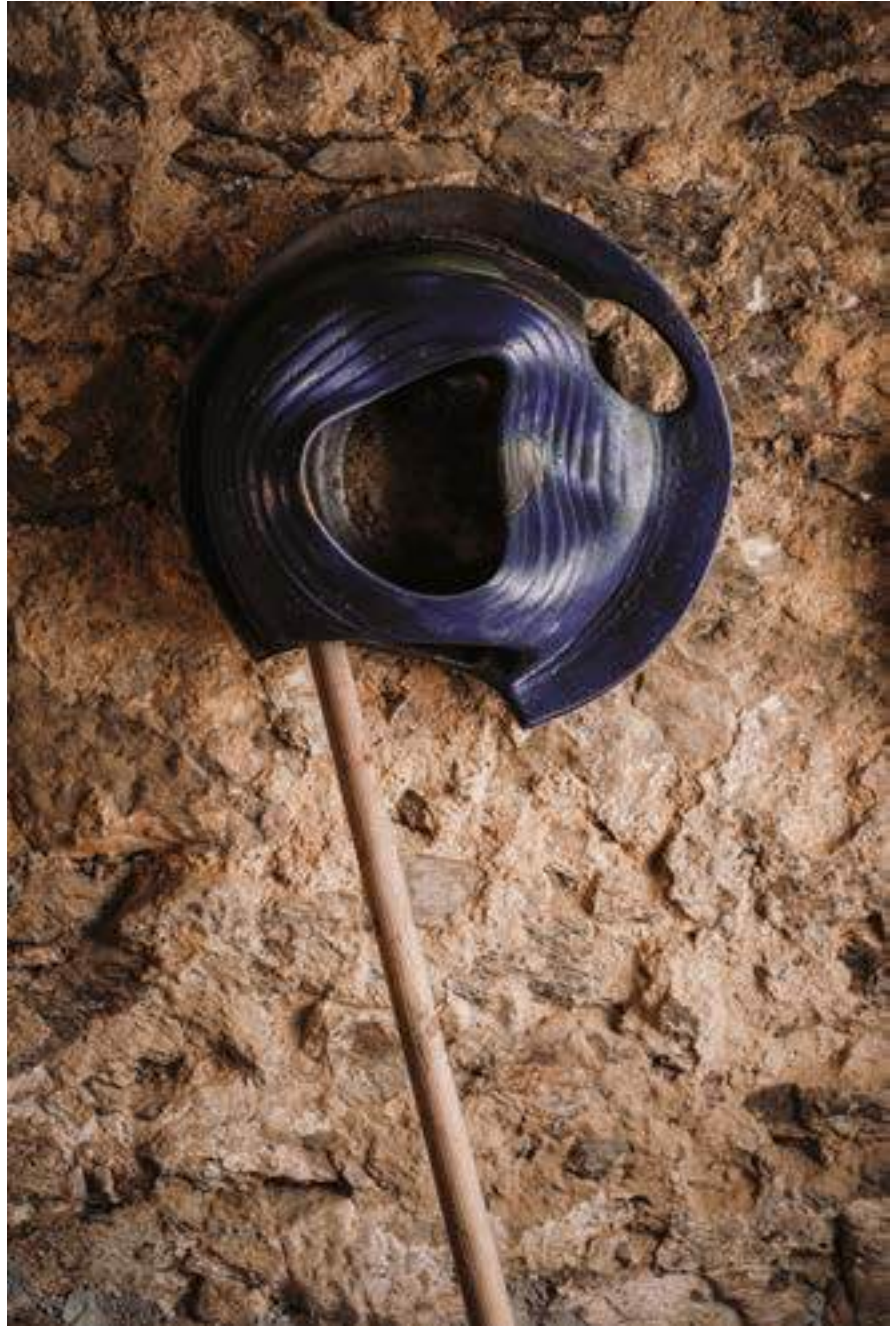

...niczym narzędzia, które kiedyś używano w obejściu, podpierają ściany wciąż w gotowości do ich użycia. Tajemnicze w swoim przeznaczeniu, podobnie jak łapacze snów, wydają się chronić przed złymi mocami. Ceramiczne amulety...

...are like tools once used in a farmyard, leaning against the walls, always at the ready. Mysterious in their use, similar to dream catchers, they seem to protect us against evil powers. Ceramic amulets...

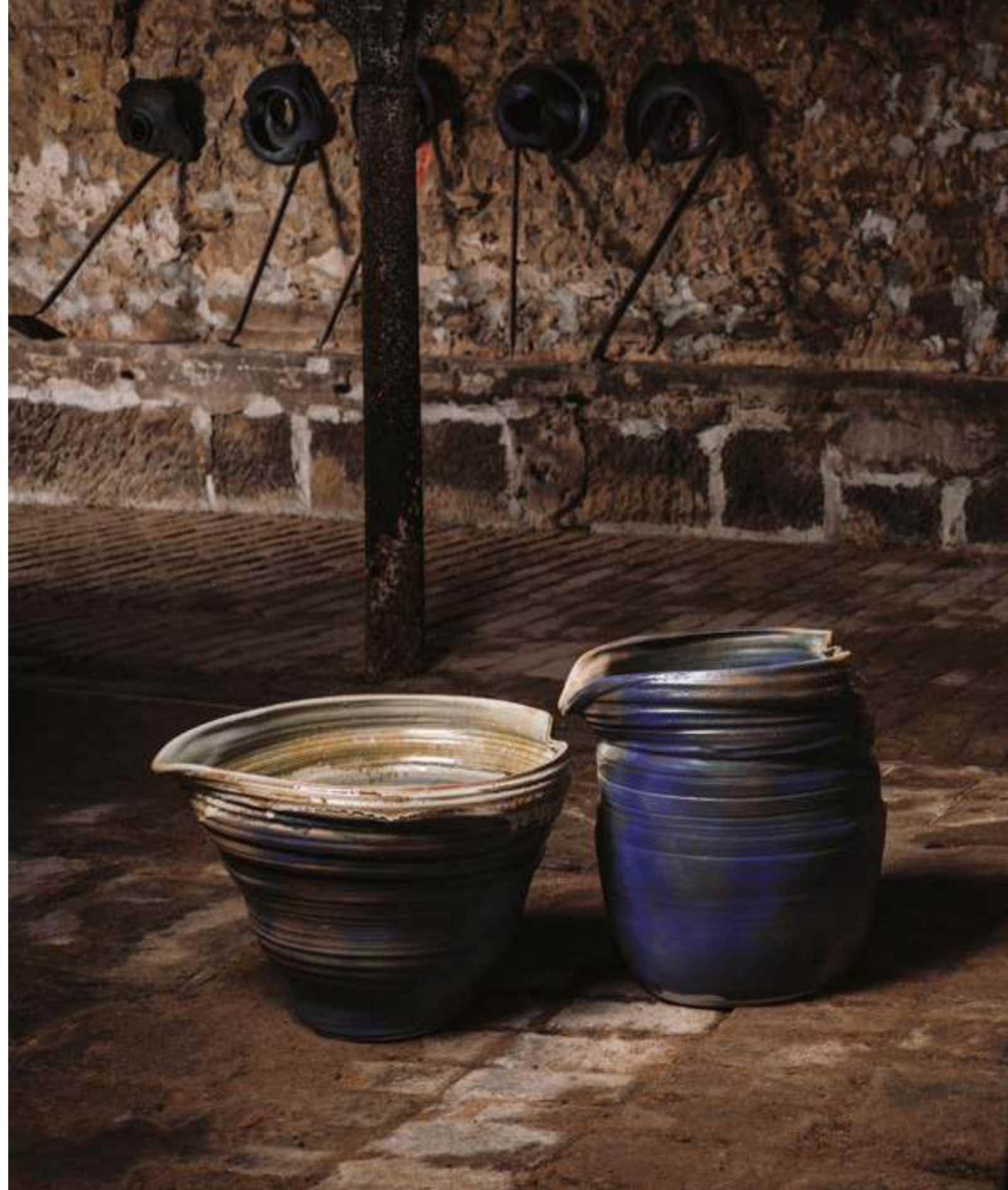

...woda, źródło życia, symboliczny początek i ciągłość istnienia...

...water, the source of life, the symbolic beginning and continuity of existence...

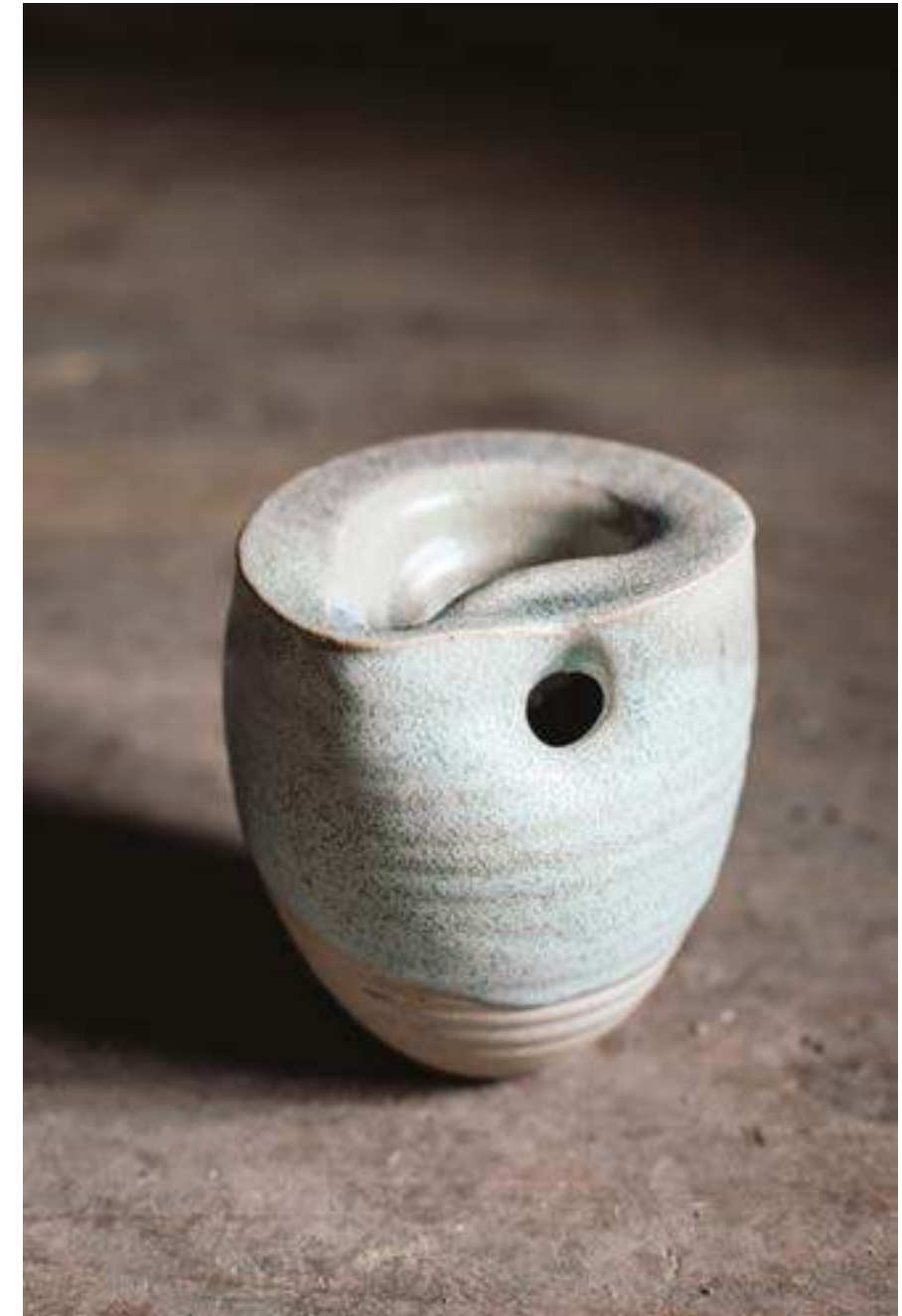

...stół przykryty lnianym obrusem, zapach mąki, widok narastającego
zaczynu – wszystko to przywodzi na myśl jakże podstawowe,
a jednocześnie, najważniejsze czynności życia...

...a table covered with a linen tablecloth, the smell of flower,
the view of growing leaven – all this brings to mind so basic and,
at the same time, the most important activities in life...

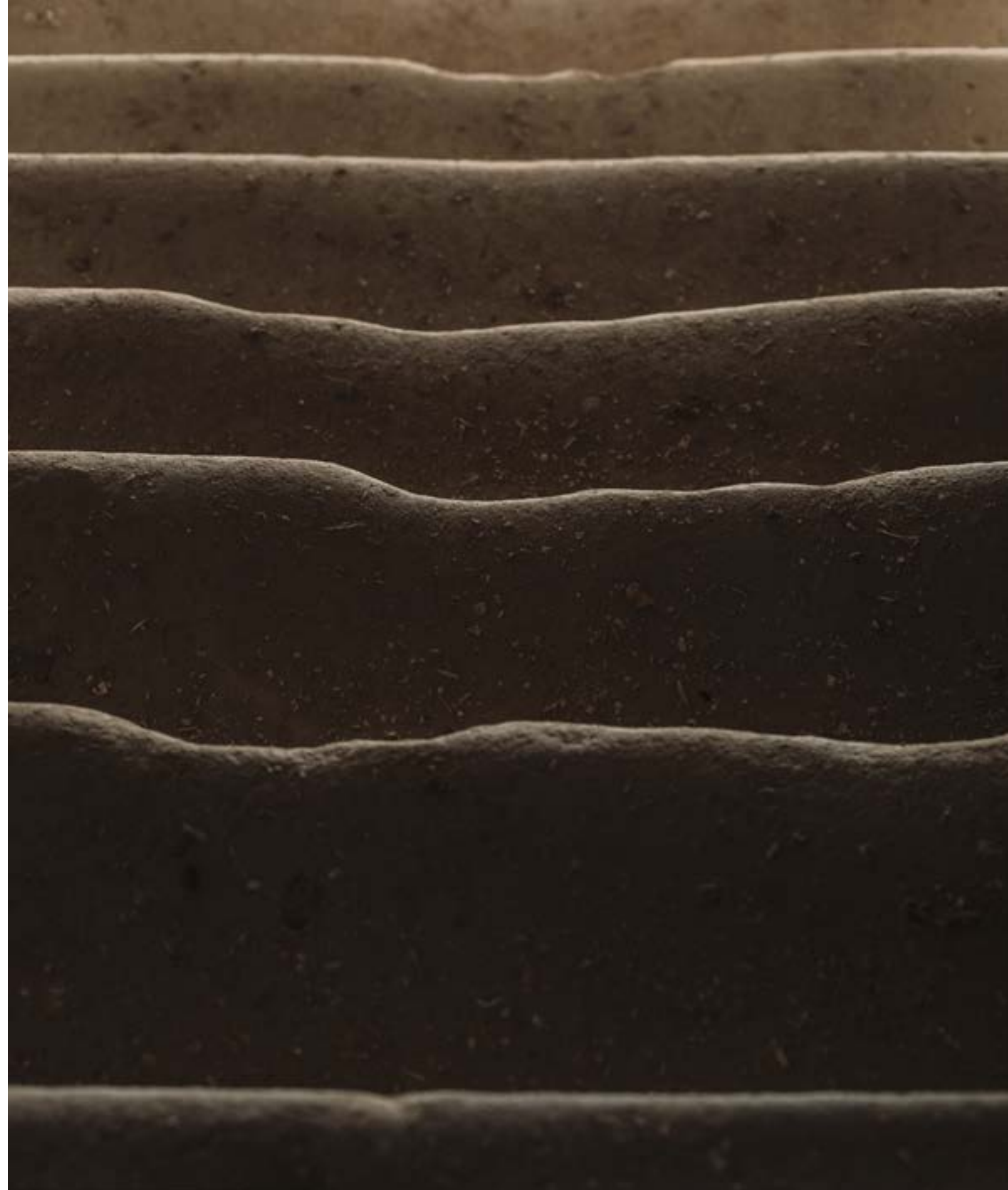

...symboliczne przejście w inny wymiar postrzegania rzeczywistości...

...a symbolic passage to another dimension of perceiving reality...

...równocześnie odmierzany czas przeszły, teraźniejszy, przyszły – otwiera przed nami wątki tajemniczych zdarzeń...

...ożywają nieruchome formy. Ceramika zaczyna pobudzać naszą wyobraźnię...

...the past, the present and the future measured at the same time – they open the lines of mysterious events before us...

...immobile forms begin to live. Ceramics begins to stimulate our imagination...

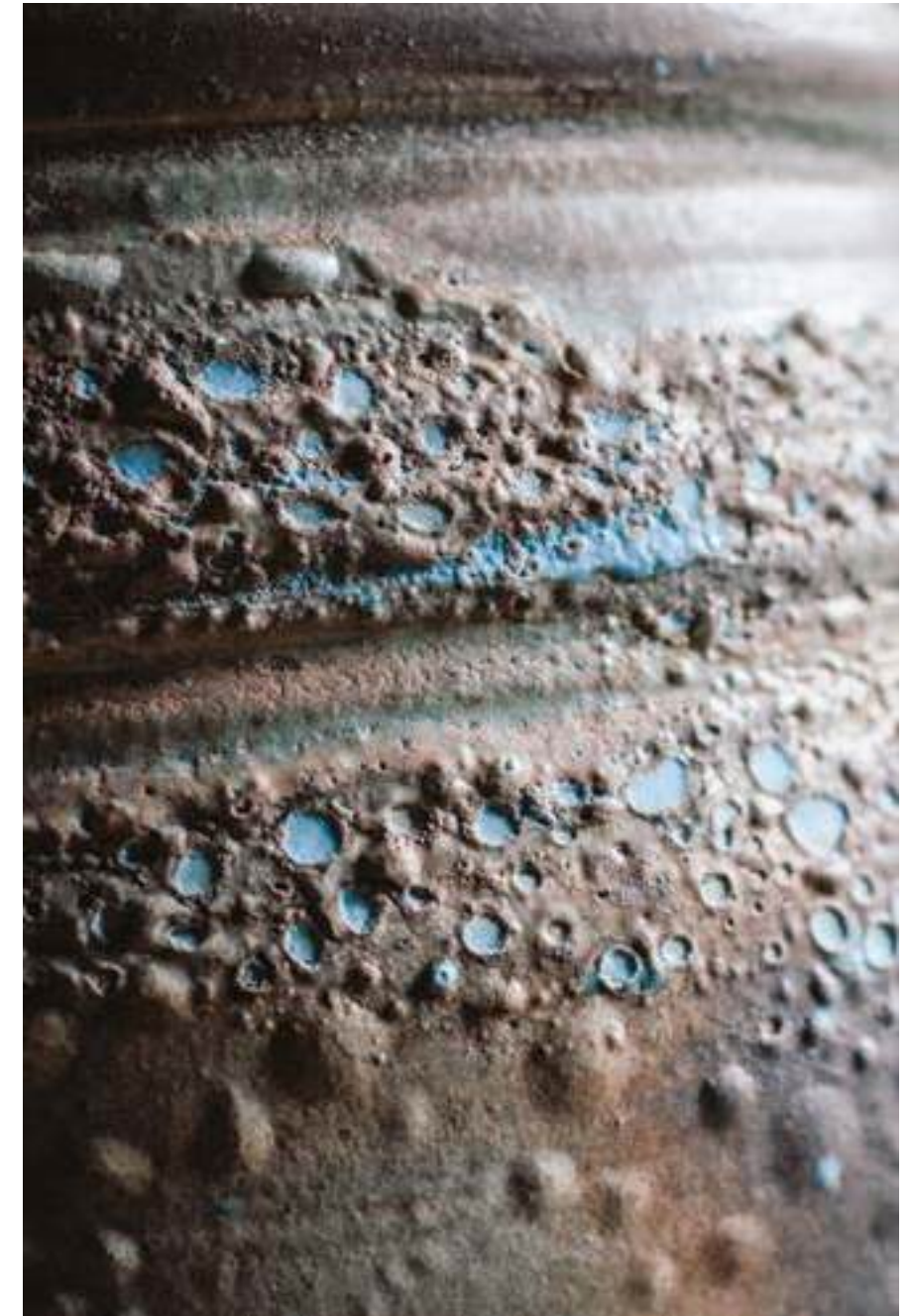

...struktury miejsca – struktury czasu...

...structure of place – structure of time...

...dotyk natury, dotyk człowieka – jedność, która pozwala istnieć...

...a touch of nature, a touch of man – the union which permits us to exist...

...zbląkane...

...stray ones...

...ceramiczne gusta zdają się możliwe – przestrzeń zaczyna ożywać, przemawiać.

Trzy barwy, trzy paradygmaty:

róż – szczęście,

zielen – żywotność, zdrowie, siła,

siność (modrość) – odwieczność, nie mająca swego początku.

Światy zdają się przenikać...

...co jest ułudą, a co rzeczywistością – gdzie zaczyna się, a gdzie kończy istnienie...

...ceramic wizardry seems possible – space begins to gain life, speak.

Three colours, three paradigms:

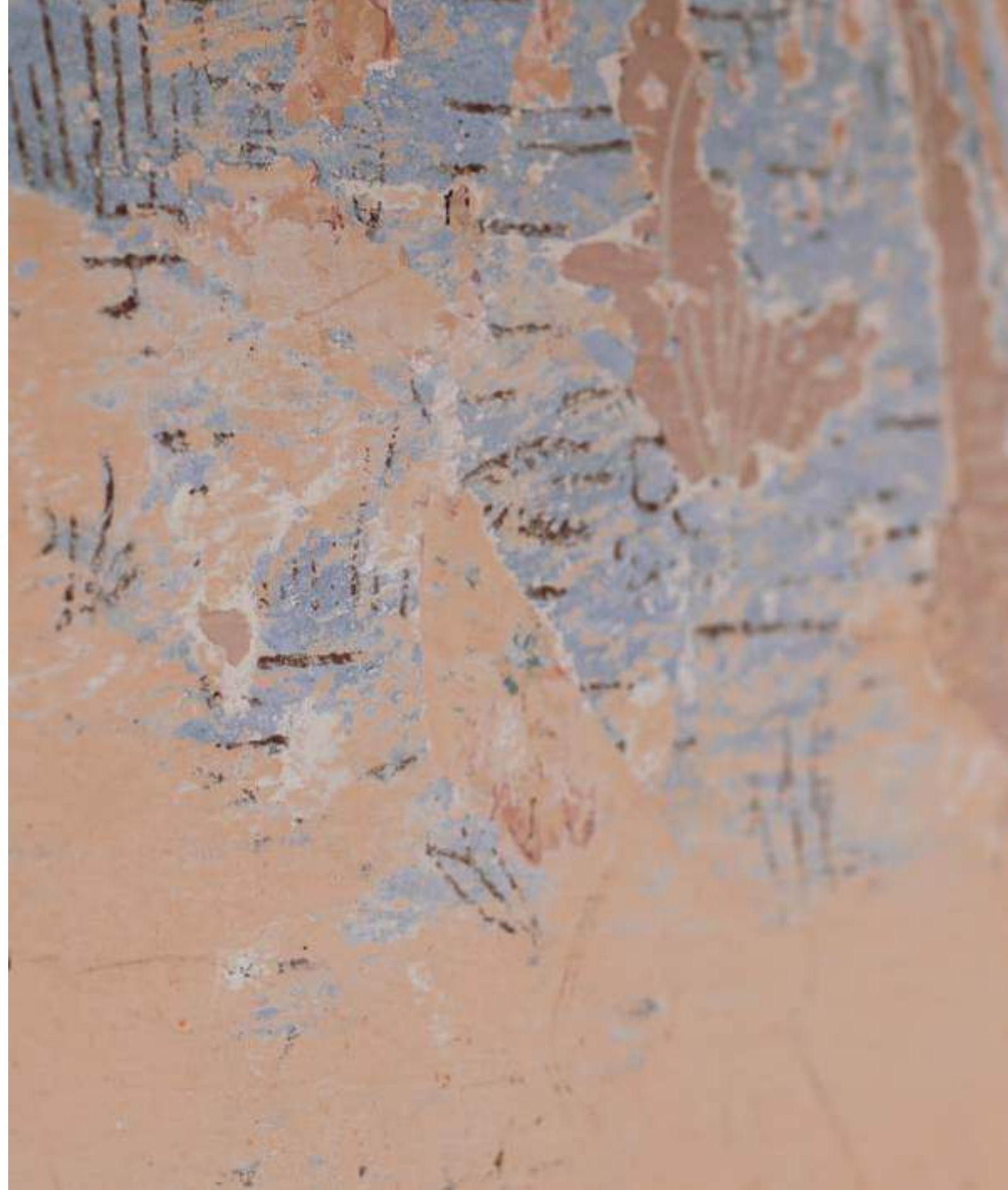
pink – happiness,

green – vitality, health, strength,

ashen (blue) – eternity with no beginning.

Worlds seeming to interpenetrate...

...what is illusion, what is reality – where does existence begin and end...

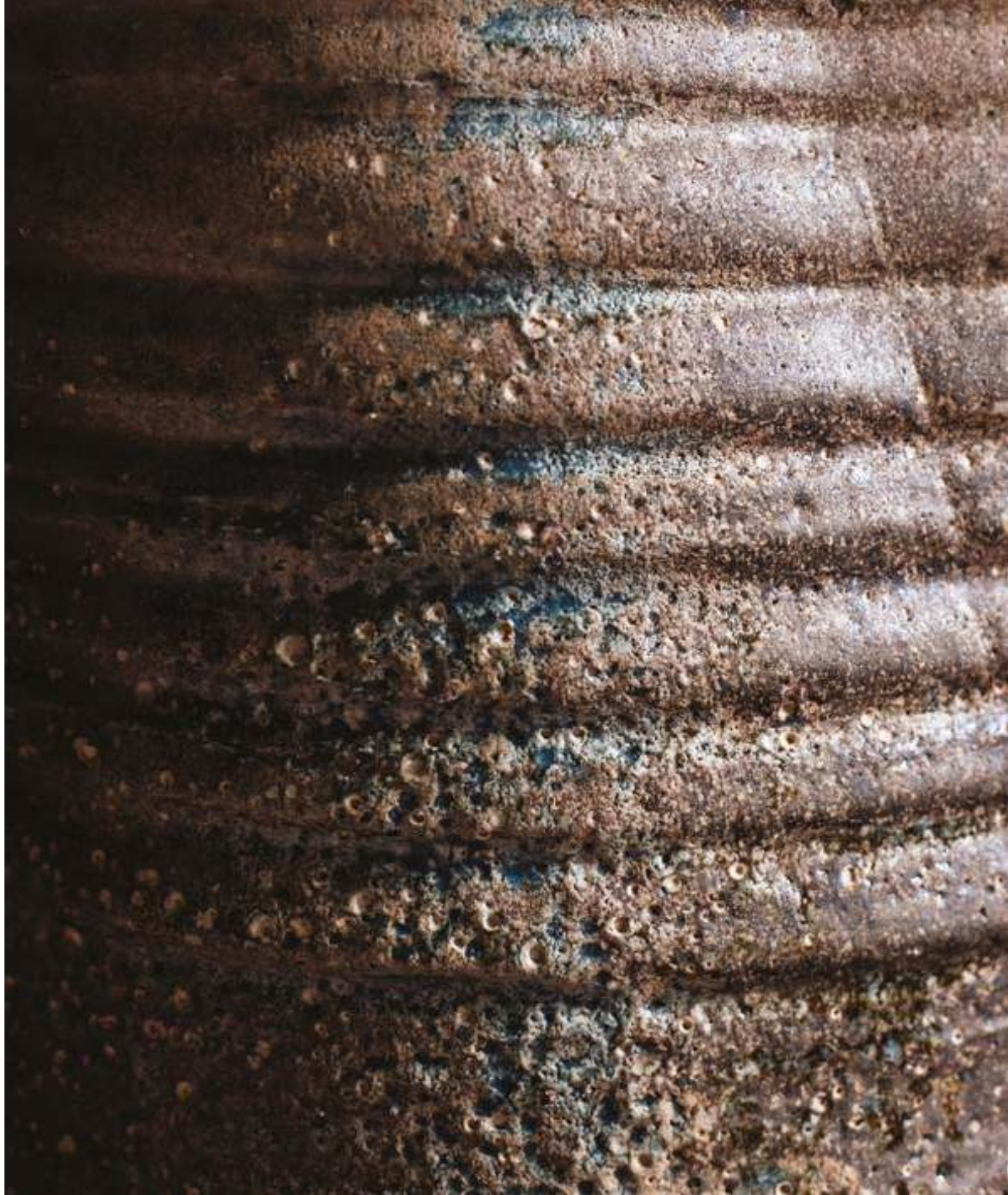

Trwa wizualna opowieść o pamięci przeszłości, ponadczasowa historia o człowieku i jego miejscu w świecie – taniec życia...

This visual narrative on the memory of the past, a timeless history of man and his place in the world continues – the dance of life...

...w skupieniu, wyciszeniu – nadzieja...

...in concentration, in quiet – lies hope...

La Vita

To rodzaj manifestu, dotyczącego naszego istnienia. Odwieczny porządek, zamknięty w odnawiającym się bez końca kręgu zdarzeń. Po zimie nastaje wiosna i zawsze wszystko budzi się i odradza z nową nadzieją, energią oraz mocą tworzenia... Harmonia, dająca poczucie sensu i radości.

Gdzie indziej, jak pośród rodzącej się natury odbierać najpełniej sens tego zjawiska? Przestrzeń starego sadu, który po latach zapomnienia został przywrócony do życia stał się idealną scenerią dla artystycznej opowieści o życiu. Nawiązuje w sposób wielowymiarowy do form, treści i procesów życia. Odnosi się pośrednio do wolności, duchowości, synergii człowieka z naturą.

Ma rodzić nadzieję...

It is a kind of a manifesto, pertinent to our existence. A primordial order, encapsulated in the sequence of events, endlessly reviving. Spring does come after winter and everything wakes up and revives with a new hope, energy and the power of creation... Harmony, giving us the sense of purpose and joy.

Where else if not among the reviving nature will we be able to experience the sense of this phenomenon? The space of an old orchard, now restored to life after years of neglect, has become an ideal scenery for an artistic narrative of life. This way it makes multi-dimensional references to the forms, contents and processes of life. It directly addresses freedom, spirituality and the synergy of man and nature.

It is to give birth to hope...

(o)toczeniu

Glina jako medium artystycznej wypowiedzi, w przypadku tego projektu, ma dla mnie ścisły związek z symboliką odradzania się, wzrastania, budowania. Formowana na kole garncarskim, odkrywa specyficzny rodzaj plastyczności, który z pewnością można przyrównać do zjawisk zachodzących w naturze – dla mnie bezcennego źródła artystycznych inspiracji. Zauroczona magią ruchu, każdorazowo próbuję zawrzeć w realizowanych formach choć część tych emocji, które towarzyszą pracy na kole. Kształtowane obiekty są przeze mnie traktowane jako angażujące otoczenie – przestrzeń, wchodząc tym samym w zakres działań rzeźbiarskich. Balansują pomiędzy różnymi wartościami, zahaczając również o sferę filozofii. Ma to dla mnie ogromne znaczenie i jest świadectwem wpisywania się w, coraz bardziej obecną współcześnie, aktywną fuzję sztuk wizualnych¹, co nabiera niebanalnego znaczenia dla aktu kreacji – bliskie mi jest myślenie o twórczości jako o autonomicznym wyrażaniu emocjonalności samego autora oraz formułowaniu wypowiedzi wyrażających własną koncepcję postrzegania rzeczy i rzeczywistości. Brzmi to jak truizm, jednak w przypadku ceramiki, gdzie tak wiele kulturowych stereotypów wpływa na jej postrzeganie, bardzo ważna stała się dla mnie idea uwypuklania dualnego jej oblicza, pozwalającego na „wyjęcie” projektów ceramicznych ze sfery stricte użytkowej. W obecnych czasach kultury ponowoczesnej², traktowanie ceramiki w odniesieniu tylko i wyłącznie do form użytkowych przestało mieć rację bytu.

Tytułowy koncept *w(o)toczeniu* w swojej treści, ale i formie realizowanych obiektów, stał się więc również opowieścią o idei toczenia na kole garncarskim. Ujawnieniem jej metafizyczności i wielowarstwowości, którą w sobie zawiera.

1) Maria Anna Potocka w analizie aktualnych relacji estetyki w odniesieniu do współczesnej sztuki stosuje określenie „fuzji estetyki z filozofią przy ścisłej współpracy historii sztuki” dla najlepszego określenia zasad funkcjonowania sztuki współczesnej; por.: M. A. Potocka, *Estetyka kontra sztuka*, Fundacja Aletheia, Warszawa 2007.

2) Pojęcie kultury ponowoczesnej odnosi się do współczesnych zjawisk występujących w sztuce i kulturze, przyzwalającej na jednoczesne istnienie, funkcjonowanie, przenikanie oraz nawarstwianie idei i form, gdzie hierarchiczność wartości została zastąpiona zrównoważeniem pomiędzy kryteriami, regułami i stylami. Zagadnienie analizowane m.in. przez Zygmunta Bauman, por.: Z. Bauman, *Dwa szkice o moralności ponowoczesnej*, Instytut Kultury, Warszawa 1994.

(on)turning

For me, clay as a medium of artistic expression is in the case of this project closely related to the symbolism of revival, growth, building. Being formed on a potter's wheel, clay reveals a specific type of flexibility which can obviously be compared to natural phenomena – a priceless source of artistic inspiration for me. Bewitched by the magic of movement, each time I try to include at least a part of the emotions which accompany me when I am working on the wheel in my forms. I treat the objects I shape as engaging their environment – space, thus entering the domain of sculptural activity. These objects waver between different values, also touching on the sphere of philosophy. This is of big importance to me as it testifies to my participation in the active fusion of visual arts¹, now becoming increasingly present; this fact gains a remarkable significance for the creative act. Thinking of creation as an autonomous expression of an artist's emotionality is especially close to me, as is the thought of such an artist's statements in which they utter their own concept of perceiving things and reality. This sounds like a cliché, however, in the case of ceramics – where many cultural stereotypes predetermine its perception – the idea of highlighting its dual face, which allows for the “removal” of ceramic projects from the strictly utilitarian sphere has become very important to me. Nowadays, in the time of post-modern culture², treating ceramics solely in relation to utility forms has lost its *raison d'être*.

The titular concept of the *(in/on) turning surroundings* thus also becomes a story about the idea of turning on the potter's wheel, both in its content and the form of realised art objects. It reveals both the metaphysical and multi-layered character of the idea which the title embraces.

1) Maria Anna Potocka expresses the need for it in her analysis of current relations between aesthetics and contemporary art and uses the label of “the fusion of aesthetics and philosophy in a strict co-operation of art history” while searching for the best description of principles of contemporary art; cf. M.A.Potocka: *Estetyka kontra sztuka*, Fundacja Aletheia, Warszawa 2007.

2) The notion of the post-modern culture refers to contemporary phenomena in art and culture, permitting the co-existence, functioning, penetrating and accrual of ideas and forms where the hierarchy of values was replaced by co-equality of criteria, rules and styles. This issue was analysed, among others, by Zygmunt Bauman, cf. *Dwa szkice o moralności ponowoczesnej*, Instytut Kultury, Warszawa 1994.

Bożena Sacharczuk

Urodzona w 1972 roku w Nysie. W 1998 roku ukończyła studia na kierunku Projektowanie ceramiki na Wydziale Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, w Pracowni ceramiki artystycznej prof. Krystyny Cybińskiej oraz w Pracowni ceramiki użytkowej prof. Lidii Kupczyńskiej-Jankowiak. Swoje umiejętności warsztatowe miała okazję poszerzać na praktykach zawodowych w pracowni *Margaretenhöhe* w Essen, prowadzonej przez koreańską artystkę Young Jae-Lee (lata: 1996, 2000, 2001) oraz na warsztatach twórczych w pracowni koreańskiego artysty Seungho Yang`a w La Borne we Francji (2002). Od 1998 roku związana zawodowo z ASP, gdzie do 2018 roku pracowała w Pracowni koła garncarskiego prof. Katarzyny Koczyńskiej-Kielan, a w 2018 roku założyła autorską pracownię Laboratorium eksperymentu technologicznego. W latach 2012-2020 pełniła funkcję kierownika Katedry Ceramiki na Wydziale Ceramiki i Szkła. Od 2019 roku członkini Rady Uczelni ASP we Wrocławiu. Jest laureatką Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego *Młoda Polska 2006* oraz Stypendium Marszałka Województwa Dolnośląskiego w 2007 roku. W 2020 roku otrzymała odznakę honorową Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego *Zasłużony dla Kultury Polskiej*.

Realizacje autorki znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu; Muzeum Narodowego w Poznaniu; Muzeum Miejskiego w Wałbrzychu; Muzeum Ceramiki, Faenza (Włochy); Muzeum Sztuki Współczesnej, Kiszyniów (Mołdawia); Muzeum Miejskiego, Lucenec (Słowacja); Centrum Ceramiki, Zvardava (Łotwa); Centrum Ceramiki, Kohila (Estonia); Centrum Kultury, Kapfenberg (Austria); kolekcji Galerii ON, Seul (Korea Płd.); Instytutu Europeen des Arts Ceramiques, Guebwiller (Francja); Fundacji Unikat oraz w prywatnych kolekcjach w kraju i zagranicą.

Artystka sztuk wizualnych, doktor habilitowana sztuk plastycznych, profesor uczelni. Zajmuje się ceramiką artystyczną, malarstwem, fotografią. Kuratorka wystaw zbiorowych i redaktor publikacji związanych z projektami, m.in.: *Trzy Wymiary* w Muzeum Sztuki Współczesnej Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku (2013); *Ceramika i szkło. Obszary Sensualne* w ramach ESK 2016 w Muzeum Miejskim Arsenał we Wrocławiu (2016); cykl wystaw w ramach projektu realizowanego we współpracy z Gminą Wrocław *Młoda rzeźba w przestrzeni miejskiej* na Palcu Nowy Targ we Wrocławiu (2014-2017), *Para. Ceramika. Grafika* w Galerii Regionalnej Łazne w Libercu w Republice Czeskiej (2018).

Brała udział w sympozjach artystycznych i wymianach nauczycieli akademickich w ramach programu Erasmus oraz programach rezydencyjnych, m.in.: w IEAC w Guebwiller we Francji; Universidade do Porto, w Portugalii; Tel Aviv Museum of Art – Dubnov Education Centre, w Izraelu; Tel Hai College, Upper Galilee, w Izraelu; Bezalel Academy of Fine Arts and Design, w Jerozolimie, w Izraelu Bet Binyamini Contemporary Ceramics Centre in Tel Aviv w Izraelu; *Korea-Poland Wood Firing Ceramic Exchange Workshop* Sihung Gyeonggi, w Korei Płd.; *Porcelana Inaczej* Międzynarodowe Sympozjum Ceramiki w Wałbrzychu; *Cucuteni International Art Camp* Międzynarodowe Sympozjum Ceramiki i Malarstwa, w Ivancea, w Mołdawii; *Workshop 2017 Kusadasi, International Kultura Art Sympodium*, Międzynarodowe Sympozjum Malarskie, w Kusadasi, w Turcji.

Twórczość artystki publikowana była w wydawnictwach monograficznych i czasopismach, np.: *Ceramics Art and Perception* (nr 79/2010); *New Ceramics – The European Ceramics Magazine* (nr 1/07; 5/13), *Monthly Ceramic Art*. (nr 11/2006; 08/2009), *Format Pismo Artystyczne* (nr 69). W swoim dorobku posiada autorskie publikacje monograficzne: *Moje twórcze inspiracje*; *Detale*; *Powidoki*; *Transkrypcje/Transcriptions*; *Konteksty/Contexts*; *Nostalgie*.

Od 2019 roku współpracuje w Fine Art Gallery. W ramach współpracy zrealizowane zostały autorskie projekty artystyczne oraz wydarzenia mające na celu popularyzację twórczości środowiska artystycznego ceramiki i szkła, (wystawa prac profesor Krystyny Cybińskiej pt. *Kontynuacje-/Carpe diem*; *W dialogu* – wystawa plenerowa Aukcja Charytatywna na rzecz Kliniki Neonatologii Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu).

W ramach współpracy w listopadzie 2019 została utworzona fundacja na rzecz promocji polskiej ceramiki artystycznej *Centrum Ceramiki Artystycznej*, której współzałożycielkami są: Anna Gendaj (Fine Art Gallery) i Bożena Sacharczuk.

Bożena Sacharczuk

Born in 1972 in Nysa. In 1998 she graduated from the Eugeniusz Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław, Faculty of Ceramics and Glass, with a degree in artistic ceramics under Prof. Krystyna Cybińska and in applied ceramics under Prof. Lidia Kupczyńska-Jankowiak. She had the opportunity to expand her workshop skills during her apprenticeship at the *Margaretenhöhe* studio in Essen, run by the Korean artist Young Jae-Lee (years: 1996, 2000, 2001) and during creative workshops at the studio of the Korean artist Seungho Yang in La Borne, France (2002). Professionally associated with the Academy of Fine Arts since 1998, where, until 2018, she worked in prof. Katarzyna Koczyńska-Kielan's Potter's Wheel Studio, and, in 2018, founded her own Laboratory of Technological Experiments. In 2012-2020, she held the position of Chair of Ceramics at the Department of Ceramics and Glass. Since 2019 she has been a member of the Academic Council of the Academy of Fine Arts in Wrocław. She was the winner of the *Młoda Polska 2006 [Young Poland 2006]* Scholarship from the Minister of Culture and National Heritage as well as the Lower Silesia Province Marshal's Scholarship in 2007. In 2020, she received the honorary badge from the Minister of Culture and National Heritage *Meritorious for Polish Culture*.

The artist's works are to be found in the collections of The National Museum in Wrocław; The National Museum in Poznań; The District Museum (The Museum of Porcelain) in Wałbrzych; The MIC International Museum of Ceramics in Faenza (Italy); The Museum of Contemporary Art in Chişinău (Moldova); The Novohrad Museum in Lučenec (Slovakia); Zvārtava Castle, The International Art and Education Centre of the Latvian Artists' Union (Latvia); Tohisoo Manor House Ceramics Symposium Centre, Kohila (Estonia); Kapfenberg Cultural Centre, (Austria); ON Gallery collection, Seoul (South Korea); Institute Européen des Arts Ceramiques, Guebwiller (France); the Unikat Foundation and in private collections in Poland and abroad.

Being a visual artist, she gained the title of associate professor (Pol. habilitacja) in fine arts, and the post of university professor. She works in the fields of artistic ceramics, painting and photography. Curator of collective exhibitions and editor of related publications, including: *Trzy Wymiary/Three Dimensions* at the Museum of Contemporary Sculpture, Centre for Polish Sculpture in Orońsko (2013); *Ceramika i szkło. Obszary Sensualne/ Ceramics and Glass. Sensual Areas* as part of ECOC 2016 at The City Museum of Wrocław at The Arsenal Gallery (2016); a series of exhibitions as part of the project carried out in collaboration with the Municipality of Wrocław *Młoda rzeźba/ Young sculpture*, the Nowy Targ Square in Wrocław (2014-2017); *Para. Ceramika. Grafika/ Para. Ceramics. Prints* at Lázně Oblastní Galerie in Liberec, Czechia (2018).

Wystawy indywidualne i prezentacje autorskich kolekcji Solo exhibitions and presentations of the artist's collections Wybór / Selection

She has participated in art symposia and Erasmus Academic Exchanges and Residency Programmes, including: at IEAC in Guebwiller, France; Universidade do Porto, Portugal; Tel Aviv Museum of Art – Dubnov Education Centre, Israel; Tel Hai College, Upper Galilee, Israel; Bezalel Academy of Fine Arts and Design, Jerusalem, Israel; Bet Binyamini Contemporary Ceramics Centre in Tel Aviv, Israel; *Korea-Poland Wood Firing Ceramic Exchange Workshop* Sihung Gyeonggi, South Korea; *Porcelana Inaczej/Porcelain Another Way* International Ceramics Symposium in Walbrzych, Poland; *Cucuteni International Art Camp International Ceramics and Painting Symposium* Ivancea, Moldova; *Workshop 2017 Kusadasi, International Culture Art Symposium, International Painting Symposium*, Kusadasi, Turkey.

The artist's work has been published in monographic publications and journals such as: *Ceramics Art and Perception* (no. 79/2010); *New Ceramics – The European Ceramics Magazine* (no. 1/07; 5/13), *Monthly Ceramic Art*. (No 11/2006; 08/2009), *Format Art Magazine* (No 69). Her monographic publications comprise: *Moje twórcze inspiracje/My Creative Inspirations*; *Detale/Details*; *Powidoki/Afterimages*; *Transkrypcje/Transcriptions*; *Konteksty/Contexts*; *Nostalgia/Nostalgias*.

Since 2019, she has been collaborating with the Fine Art Gallery. As part of the collaboration, she has proposed and organised her own artistic projects and events, aimed at the popularisation of works in ceramic and glass of the artistic community, (exhibition of works by Professor Krystyna Cybińska titled *Kontynuacje-Carpe diem/Continuations-Carpe diem*; Charity Auction for the Neonatology Clinic at the University Clinical Hospital in Wrocław).

As a part of her cooperation activities, a foundation for the promotion of Polish artistic ceramics was established in November 2019 under the name of *Centrum Ceramiki Artystycznej [Centre for Artistic Ceramics]*, co-founded by: Anna Gendaj (Fine Art Gallery) and Bożena Sacharczuk.

Zataczając koła / Staggering Circles

Galeria Szkła i Ceramiki – BWA Wrocław
Glass and Ceramics Gallery – BWA Wrocław; 2000

Wyjątki / Exceptions

Galeria Szkła i Ceramiki – BWA Wrocław
Glass and Ceramics Gallery – BWA Wrocław; 2001

Naczynia? / Dishes?

Muzeum ASP, Wrocław
Museum of the Academy of Fine Arts, Wrocław; 2003

Detale / Details

Galeria Kontynenty, Warszawa
Continents Gallery, Warsaw; 2003

Forma a funkcja / Form and Function

Galeria Design – BWA Wrocław
Design Gallery – BWA Wrocław; 2005

Ceramika 2001-2007 / Ceramics 2001-2007

Muzeum ASP, Wrocław; wszczęcie doktoratu

Museum of the Academy of Fine Arts, Wrocław; initiation of the doctorate; 2006

Moje twórcze inspiracje / My Creative Inspirations

Muzeum ASP, Wrocław; zamknięcie doktoratu

Museum of the Academy of Fine Arts, Wrocław; PhD closing; 2007

Prawdopodobne / Probable

Galeria White Stone, Kazimierz Dolny; prezentacja kolekcji 2 autorów

White Stone Gallery, Kazimierz Dolny; presentation of the collection of 2 artists; 2007

Wystawa jednego obiektu / One object exhibition

Galeria ASP Rotunda, Poznań

Rotunda Gallery of the Academy of Fine Arts, Poznań; 2010

Powidoki / Afterimages

Galeria Szkła i Ceramiki – BWA Wrocław

Glass and Ceramics Gallery – BWA Wrocław; 2010

Relacje – dwa oblicza medium / Relation – Both Faces of Medium

Galeria Miejska, Mosina; prezentacja kolekcji 2 autorów

Town Gallery, Mosina; presentation of the collection of 2 artists; 2010

Mimesis / Mimesis

Galeria ASP Za Szybą, Wrocław

Behind the Glass Gallery of Academy of Fine Arts, Wrocław; 2011

Paradise / Paradise

Galeria Oranżeria, Centrum Rzeźby Polskiej, Orońsko

Orangery Gallery, Centre of Polish Sculpture, Oronsko; 2011

Transkrypcje / Transcriptions

Muzeum Miejskie Wrocławia, Ratusz, Wrocław

Wrocław City Museum, Town Hall, Wrocław; 2011

Horyzonty / Horizons

Miejska Galeria Sztuki im. W. Zamoyskiego, Zakopane;

prezentacja kolekcji 2 autorów

W. Zamoyski Municipal Gallery of Art, Zakopane;

presentation of the collection of 2 artists; 2011

For-my do-kręcone / Twisted Forms

Galeria Garażowa, Gliwice; prezentacja kolekcji 2 autorów

Garage Gallery, Gliwice; presentation of the collection of 2 artists; 2011

Ceramika / Ceramics

Siedziba Banku WBK, Wrocław

Head Office of WBK Bank, Wrocław; 2012

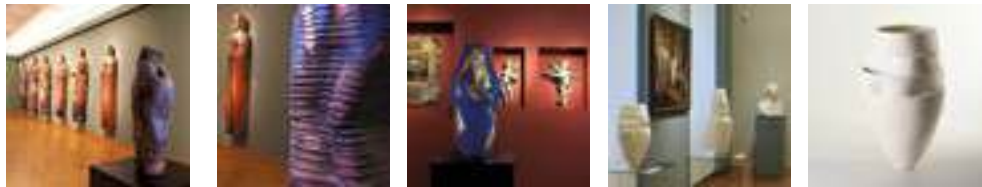
Struktura miejsca – struktura rzeczy / Structure of Place – Structure of Things

Instytut Polski, Bratysława, Słowacja; prezentacja kolekcji 2 autorów

Polish Institute, Bratislava, Slovakia; presentation of the collection of 2 artists; 2013

Konteksty / Contexts

Muzeum Narodowe, Wrocław; kurator: Barbara Banaś
National Museum, Wrocław; curator: Barbara Banaś; 2014

Ceramika / Ceramics

wystawa towarzysząca Gali Mecenaserów i Przyjaciół Teatru,
Wrocławski Teatr Współczesny, Wrocław; prezentacja kolekcji 2 autorów;
exhibition accompanying the Gala of Patrons and Friends of Theatre,
Wrocław Contemporary Theatre, Wrocław; presentation of the collection of 2 artists; 2014

Sztuka w trzech odsłonach / Art in Three Scenes

Foyer Sali Koncertowej Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego, Wrocław;
prezentacja kolekcji 3 autorów
Foyer of the Karol Lipinski Concert Hall of the Music Academy, Wrocław;
presentation of the collection of 3 artists; 2014

Fanaberie / Whims

Nowosądecka Mała Galeria- BWA Nowy Sącz; prezentacja kolekcji 2 autorów
Small Gallery – BWA Nowy Sącz; presentation of the collection of 2 artists; 2017

Amor Festum/Uczta Miłości / Amor Festum/Teaching of Love

Galeria Refektarz, Kartuzy; kurator: Katarzyna Józwiak-Moskal
Refectory Gallery, Kartuzy; curator: Katarzyna Józwiak-Moskal; 2017

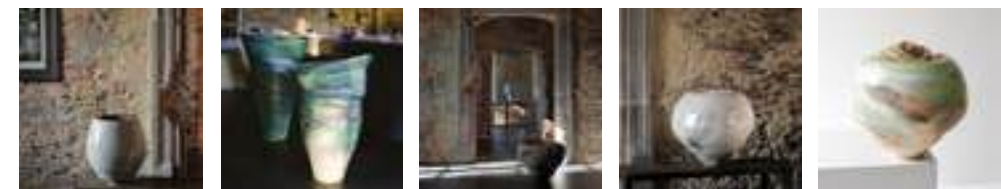
Istota Rzeczy (Ceramika) Bożeny Sacharczuk

The Essence of Things (Ceramics) by Bożena Sacharczuk

Galeria ASP Chlepnicka 13/16, Gdańsk
Chlepnicka 13/16 Gallery of Fine Arts, Gdansk; 2017

Nostalgie / Nostalgias

Fine Art Gallery, Uroczysko Siedmiu Stawów Luxury Hotel, Gola Dzierżoniowska
Fine Art Gallery, Uroczysko Siedmiu Stawów Luxury Hotel, Gola Dzierżoniowska;
2019

La Vita / La Vita

prezentacja internetowa, Fine Art Gallery,
Uroczysko Siedmiu Stawów Luxury Hotel, Gola Dzierżoniowska
online presentation, Fine Art Gallery,
Uroczysko Siedmiu Stawów Luxury Hotel, Gola Dzierżoniowska; 2020

w(o)toczeniu / in/on turning (surroundings)

projekt realizowany we współpracy z Fine Art Gallery i OP ENHEIM;
5 edycja FlowLand, Tarczyn
project in collaboration with Fine Art Gallery and OP ENHEIM;
5th edition FlowLand, Tarczyn; 2021

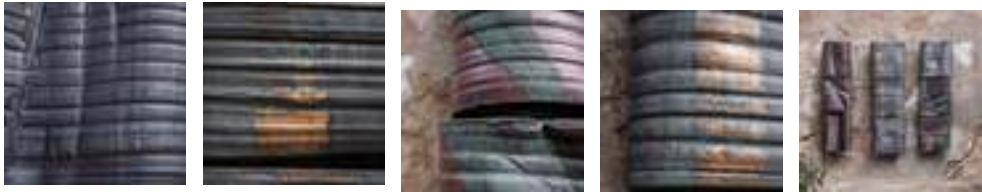
Wykaz prac reprodukowanych w katalogu

List of works reproduced in the catalogue

Z cyklu *Struktury miejsca I-III* / *from the series Structures of a Place I-III*; 2021
(modyfikacja kolekcji *Manuskrypt – Polifonia* / modification of the *Manuscript – Polyphony* collection; 2011)

Wymiary / Dimensions:	
I.	140 cm x 42 cm
II.	150 cm x 43 cm
III.	146 cm x 45 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie zabarwione związkami miedzi i azotanu srebra; wypał w atmosferze redukcyjnej w temperaturze 1100° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, stained with compounds of copper and silver nitrate; burnt in reduction atmosphere at 1100° C.

Z cyklu *Obrzędki – Amulety I-V* / *from the series Rituals – Amulets I-V*; 2021

Wymiary / Dimensions:	
I.	44 cm x 34 cm x 13 cm
II.	46 cm x 40 cm x 8 cm
III.	45 cm x 46 cm x 11 cm
IV.	44 cm x 42 cm x 20 cm
V.	55 cm x 47 cm x 12 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie zabarwione związkami kobaltu i miedzi; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, stained with compounds of cobalt and copper; burnt at 1200° C.

Z cyklu *Stany skupienia – I* / *from the series States of Aggregation – I*; 2021

Wymiary / Dimensions:	
h. 64 cm; Ø 33 cm	

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie nawarstwiane, barwione związkami żelaza, manganu, kobaltu i miedzi; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, stained with compounds of iron, manganese, cobalt and copper; burnt at 1200° C.

Z cyklu *Stany skupienia – kompozycja I* / from the series *States of Aggregation – Composition I*; 2021

Wymiary / Dimensions:
h. 37 cm; Ø 47 cm
h. 32 cm; Ø 34 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie barwione związkami manganu, kobaltu i miedzi; temperatura wypału 1100° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, stained with compounds of manganese, cobalt and copper; burnt at 1100° C.

Z cyklu *Obrządki – kompozycja I* / from the series *Rituals – Composition I*; 2021

Wymiary / Dimensions:
h. 25 cm; Ø 59 cm
h. 15 cm; Ø 15 cm

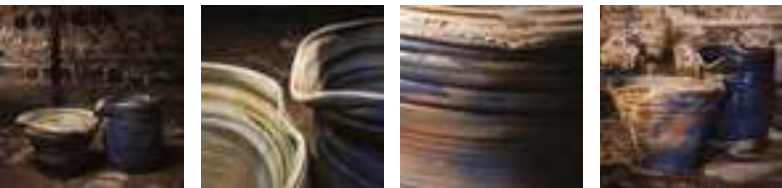
Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie crackle; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze – crackle; burnt at 1200° C.

Z cyklu *Obrządki – kompozycja II* / from the series *Rituals – Composition II*; 2021

Wymiary / Dimensions:
40 cm x 48 cm x 56 cm
50 cm x 43 cm x 46 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie barwione związkami niklu; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, stained with compounds of nickel; burnt at 1200° C.

Z cyklu *Obrządki – I-X* / from the series *Rituals – I-X*; 2021

Wymiary / Dimensions:
I-X. h. 13,5-17 cm; Ø 11,5-14,5 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie barwione związkami manganu i miedzi; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, stained with compounds of manganese and copper; burnt at 1200° C.

Z cyklu *w(o)toczeniu – I* / from the series *in/on turning (surroundings) – I*; 2021

Wymiary / Dimensions:
h. 88 cm; Ø 45 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie zabarwione związkami żelaza, manganu, miedzi; okucia cynowe; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, stained with compounds of iron, manganese and copper, tin hardware; burnt at 1200° C.

Z cyklu *w(o)toczeniu – II* / from the series *in/on turning (surroundings) – II*; 2021

Wymiary / Dimensions:
h. 94 cm; Ø 40 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie nawarstwiane, zabarwione związkami manganu, miedzi, tytanu; temperatura wypału 1200° C
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for overlapping glaze, stained with compounds of manganese, copper and titanium; burnt at 1200° C..

Z cyklu **w(o)toczeniu – III** / from the series *in/on turning (surroundings) – III*; 2021

Wymiary / Dimensions:
h. 78 cm; Ø 40 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwo autorskie zabarwione tlenkiem niklu, malatury naszkliwne barwione tlenkiem erbu; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, stained with nickel oxide, on-glaze paintings made with erbium oxide; burnt at 1200° C.

Z cyklu **w(o)toczeniu – IV** / from the series *in/on turning (surroundings) – IV*; 2021

Wymiary / Dimensions:
h. 76 cm; Ø 48 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwo autorskie zabarwione tlenkiem niklu, malatury naszkliwne barwione tlenkiem chromu; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, stained with nickel oxide, on-glaze paintings made with chromium oxide; burnt at 1200° C.

Z cyklu **w(o)toczeniu – V** / from the series *in/on turning (surroundings) – V*; 2021

Wymiary / Dimensions:
h. 178 cm; Ø 55 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwo autorskie barowe zabarwione tlenkiem miedzi, złocenia szlagmetalem; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, stained with copper oxide; gilded with schlagmetal burnt at 1200° C.

Z cyklu **w(o)toczeniu – VI** / from the series *in/on turning (surroundings) – VI*; 2021

Wymiary / Dimensions:
h. 122 cm; Ø 35 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwo autorskie skalenioowe częściowo barwione związkami kobaltu i miedzi; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for feldspar glaze, partially stained with compounds of cobalt and copper; burnt at 1200° C.

Z cyklu **w(o)toczeniu – VII** / from the series *in/on turning (surroundings) – VII*; 2021

Wymiary / Dimensions:
188 cm x 104 cm

Technika: zażelaziona glinka kształtowana na kole garncarskim; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown iron-rich clay; burnt at 1200° C.

Z cyklu **Struktury Czasu – I-V** / from the series *Structures of Time – I-V*; 2021

Wymiary / Dimensions:
h. 12 cm; Ø 42-44 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwo autorskie barwione związkami kobaltu i miedzi, złocenia szlagmetalem; temperatura wypału 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, stained with compounds of cobalt and copper, gilded with schlagmetal; burnt at 1200° C.

Z cyklu **Struktury Natury – V-VII** / from the series *Structures of Nature – V-VII*; 2017

Wymiary / Dimensions:
h. 47-50 cm; Ø 43-46 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie częściowo barwione związkami miedzi i manganu; temperatura wypалу 1200° C
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for glaze, partially stained with compounds of copper and manganese; burnt at 1200° C.

Z cyklu **Niuanse – I-III** / from the series *Nuances – I-III*; 2011

Wymiary / Dimensions:
h. 65-70 cm; Ø 35 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie nawarstwiane barwione związkami miedzi, tytanu i manganu; temperatura wypalu 1200° C
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for overlapping glazes, stained with compounds of copper, titanium and manganese; burnt at 1200° C.

Z cyklu **La Vita – I-II** / from the series *La Vita – I-II*; 2020

Wymiary / Dimensions:
I. h. 22 cm; Ø 45 cm
II. h. 39 cm; Ø 48 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwiona szkliwami autorskimi matowymi i błyszczącymi - nawarstwianymi, barwionymi tlenkiem manganu, miedzi, kobaltu; temperatura wypalu: 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for matte and glossy overlapping glazes, stained with compounds of manganese, copper and cobalt; burnt at 1200° C.

Z cyklu **La Vita – III-IV** / from the series *La Vita – III-IV*; 2020

Wymiary / Dimensions:
III. h. 32 cm; Ø 50 cm
IV. h. 35 cm; Ø 52 cm

Technika: kamionka kształtowana na kole garncarskim, szkliwiona szkliwami autorskimi nawarstwianymi, barwionymi tlenkiem miedzi; temperatura wypalu: 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for overlapping glazes, stained with copper oxide; burnt at 1200° C.

Z cyklu **La Vita – Nadzieja** / from the series *La Vita – Hope*; 2020

Wymiary / Dimensions:
h. 135 cm; Ø 42 cm

Technika: porcelana techniczna kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie nawarstwiane, barwione związkami miedzi i tytanu; temperatura wypalu: 1200° C.
Technique: wheel thrown technical porcelain, artist's own recipe for overlapping glazes, stained with compounds of copper and titanium; burnt at 1200° C.

Z cyklu **La Vita – Harmonia I-II** / from the series *La Vita – Harmony I-II*; 2020

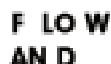
Wymiary / Dimensions:
I. h. 125 cm; Ø 52 cm
II. h. 120 cm; Ø 55 cm

Technika: Masa kamionkowa kształtowana na kole garncarskim, szkliwa autorskie nawarstwiane, barwione związkami miedzi, manganu i tytanu; temperatura wypalu: 1200° C.
Technique: wheel thrown stoneware, artist's own recipe for overlapping glazes, stained with compounds of copper, manganese and titanium; burnt at 1200° C.

Spis treści / Table of contents

Wstęp – Bożena Sacharczuk	3
w(o)toczeniu – Iwona Dorota Bigos	5
Introduction – Bożena Sacharczuk	7
in/on turning (surroundings) – Iwona Dorota Bigos	9
w(o)toczeniu / in/on turning (surroundings)	12 - 97
Struktury miejsca – I-III / Structures of a Place I-III	12
Stany skupienia – kompozycja I / States of Aggregation – Composition I	16
Stany skupienia – I / States of Aggregation – I	20
Obrządkki – Amulety I-V / Rituals – Amulets I-V	22
Obrządkki – kompozycja I / Rituals – Composition I	30
Obrządkki – kompozycja II / Rituals – Composition II	34
Obrządkki – I-X / Rituals – I-X	38
w(o)toczeniu – I / in/on turning (surroundings) – I	42
Struktury Czasu – I-V / Structures of Time – I-V	46
w(o)toczeniu – II / in/on turning (surroundings) – II	54
w(o)toczeniu – VII / in/on turning (surroundings) – VII	59
Struktury Natury – V-VII / Structures of Nature – V-VII	64
w(o)toczeniu – III / in/on turning (surroundings) – III	68
w(o)toczeniu – IV / in/on turning (surroundings) – IV	72
Niuanse – I-III / Nuances – I-III	76
w(o)toczeniu – V / in/on turning (surroundings) – V	84
w(o)toczeniu – VI / in/on turning (surroundings) – VI	92
La Vita / La Vita	100 - 113
La Vita – III-IV / La Vita – III-IV	102
La Vita – I-II / La Vita – I-II	104
La Vita – Nadzieja / La Vita – Hope	106
La Vita – Harmonia I-II / La Vita – Harmony I-II	110
(o)toczeniu – Bożena Sacharczuk	115
(on)turning – Bożena Sacharczuk	116
Nota biograficzna	119
Biographical note	121
Wystawy indywidualne i prezentacje autorskich kolekcji / wybór	123
Solo exhibitions and presentations of the artist's collections / selection	123
Wykaz prac reprodukowanych w katalogu	129
List of works reproduced in the catalogue	129

Publikacja podsumowuje projekty wystawiennicze autorstwa Bożeny Sacharczuk:

w(o)toczeniu – realizowany w ramach 5. edycji FLOWLAND w Tarczynie, 18.09.2021

La Vita – realizowany w Uroczysku Siedmiu Stawów Luxury Hotel, Gola Dzierżoniowska, prezentacja internetowa, 06.2020

This publication is the summing-up of exhibition projects of Bożena Sacharczuk:

in/on turning (surroundings) – realised within the framework of the 5th edition of FLOWLAND at Tarczyn, 18.09.2021;

La Vita – realised at the Uroczysko Siedmiu Stawów Luxury Hotel, Gola Dzierżoniowska, (on-line presentation 06.2020)

Promocja publikacji albumowej *w(o)toczeniu* – 04.12.2021

The promotion of the album entitled „in/on turning (surroundings)” – 04.12.2021

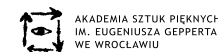
Prowadzenie spotkania / Meeting moderator

Iwona Dorota Bigos

w(o)toczeniu *in/on turning (surroundings)*

Autor / Author

Bożena Sacharczuk

Publikacja dofinansowana z funduszy

Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta

we Wrocławiu

Publication supported by The Eugeniusz Geppert Academy

of Art and Design in Wrocław

Publikacja dofinansowana przez Fine Art Gallery

Publication supported by Fine Art Gallery

Teksty / Texts

Iwona Dorota Bigos, Muzeum Sztuki Współczesnej, oddział

Muzeum Narodowe we Wrocławiu – Pawilon Czterech Kopuł

The Museum of Contemporary Art, Branch of the National

Museum in Wrocław – The Four Domes Pavilion

dr hab. Bożena Sacharczuk, Akademia Sztuk

Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

ac. prof. Bożena Sacharczuk, The Eugeniusz Geppert

Academy of Art and Design in Wrocław

Korekta / Proofreading

Anita Wincencjusz-Patyna (na stronach / on the pages 3-4)

Tatiana Audycka-Szatrawska (na stronach / on the pages 5-6)

Tłumaczenie / Translation

Marzena Beata Guzowska

Korekta esejów angielskich / English essays proof-reader

Jeremy Pearman

Autorzy zdjęć / Photo credits

Dziki studio (na stronach / on the pages 11-99, 114-118)

Grzegorz Stadnik (na stronach / on the pages 101-113)

Archiwum autorki / Artist's Archive: S. Sielicki, B. Sacharczuk,

T. Gąsior, A. Podstawka (na stronach / on the pages 123-127)

Projekt graficzny i projekt okładki / Design, layout and cover

Dziki studio

www.dzikiestudio.pl

Redakcja / Copyediting

Bożena Sacharczuk

Wydanie pierwsze / First edition

Miejsce i rok wydania / Place and year of publication

Wrocław 2021

Nakład / Circulation:

500 egzemplarzy / 500 copies

Wydawca / Publisher

Akademia Sztuk Pięknych

im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu,

The Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design

in Wrocław

© Copyright by Akademia Sztuk Pięknych

im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, 2021

© Copyright by Fine Art Gallery, 2021

© Copyright by Bożena Sacharczuk, 2021

Wszystkie prawa zastrzeżone / All right reserved

ISBN 978-83-66321-67-0

Druk / Print

Drukarnia ZAPOL Sobczyk, sp.j., Szczecin

www.zapol.com.pl

Miejmy nadzieję, że skoro byliśmy, jesteśmy, to i będziemy...

Let us hope that since we were here, we are here, we will still be ...